

Mál nr. 1/2014
M og
V vegna sjúkdómatryggingar.

Ágreiningur um synjun persónutryggingar vegna umsóknar dags. 8. janúar 2013.

Gögn.

1. Málskot móttakið 3. janúar 2014 ásamt gögnum.
2. Bréf V dags. 16. janúar 2014 ásamt afriti váttryggingarumsóknar dags. 8. janúar 2013, afrits verklagsreglna endurtryggjanda, skilmála sjúkdómatryggingar og afrit ítrekana og niðurfellingarbréfa dags. 7. ágúst 2012, 4. september 2012 og 2. október 2012.

Málsatvik.

Í gögnum málsins kemur fram að M hafði verið tryggður hjá V með líf- og sjúkdómatryggingum en skv. yfirliti V féllu þær váttryggingar niður vegna vanskila á árinu 2012. M kveðst hins vegar hafa sagt upp fyrrnefndum tryggingum fyrir mistök. M sótti um sjúkdómatryggingu með váttryggingarumsókn dags. 8. janúar 2013. Þar gaf hann upplýsingar um heilsufar sitt, m.a. nefndi hann krankleika sem komið hafði upp á árinu 2009 („TIA - minniháttar, fullur bati 8. des 2009“) og að hann væri í rannsóknum vegna mögulegs brjósksloss í tengslum við umferðarslys á árinu 2011. Með bréfi V dags. 21. janúar 2013 var M tilkynnt að umsókn hans um váttryggingu væri ekki samþykkt að svo stöddu á grundvelli upplýsinga í heilsufarskafla umsóknar og vegna „mats trúnaðarlæknis félagsins eftir reglum endurtryggjanda.“ Ekki kemur fram að M hafi óskað eftir rökstuðningi vegna þessarar höfnunar, sbr. heimild sem hann hefur í 3.mgr. 82.gr. laga um váttryggingarsamninga nr. 30/2004.

M vísar til þess í málskoti sínu að V hefði átt að leita eftir frekari gögnum, vegna þeirra heilsufarsupplýsinga sem hann gaf upp í váttryggingarumsókn sinni í janúar 2013, áður en það tók afstöðu til umsóknar hans. M kveðst hafa gefið umræddar upplýsingar með það fyrir augum að V myndi afla frekari gagna um heilsufar hans í því ljósi. Einnig vísar M til þess að hann hafi áður fengið sjúkdómatryggingu hjá V þrátt fyrir að hafa verið í hærri mörkum kólesteróls. Einnig vísar M til þess að ekki hafi reynst rétt að hann hafi fengið svokallað TIA-kast heldur hafi verið um að ræða álagseinkenni. Ekki verður annað séð af málskoti en að M fari fram á að nefndin taki afstöðu til þess hvort höfnun váttryggingarumsóknar af hálfu V hafi verið rétt í skilningi laga og reglna sem gilda um slíkar tryggingar þó það sé ekki sérstaklega orðað í málskoti.

V telur að félagið hafi ekki getað veitt M sjúkdómatryggingu vegna upplýsinga í váttryggingarumsókn hans, þ.e. sérstaklega þar sem hann upplýsti um yfirstandandi læknisrannsóknir vegna mögulegs brjósksloss og þess að hann hefði áður fengið TIA kast svokallað, eða skammvinnt blóðþurrðarkast í heila. V vísar til reglna um áhættumat sem birtar eru á heimasíðu félagsins sem og vinnureglna endurtryggjenda V og byggir á því að í þeim reglum komi fram að V geti ekki samþykkt váttryggingarumsókn á meðan umsækjandi er í rannsóknum vegna heilsufarsvandamála. Þar sem þannig hafi staðið á hjá M hafi höfnun V verið óumflýjanleg.

Álit.

Nefndin lítur svo á að ágreiningur málsins lúti fyrst og fremst að því hvort V hafi fært fram fullnægjandi rök fyrir því að hafna sjúkdómatryggingarumsókn M í janúar 2013. Þó ákvæði 3.mgr. 82.gr. laga um váttryggingarsamninga segi að váttryggingarfélag skuli rökstyðja slíka höfnun *sé eftir því leitað* má benda á að skilaboð til umsækjanda, eins og M, verða miklu mun skýrari sé það gert strax. Í máli þessu telur M að þær upplýsingar sem hann gaf á váttryggingarumsókn geti ekki leitt til þeirrar niðurstöðu að honum sé hafnað að taka sjúkdómatryggingu þar sem hann hafi í raun ekki fengið blóðþurrðarkast í heila eða brjósksloss. Engar læknisfræðilegar upplýsingar liggja hins vegar fyrir í málinu því til stuðnings. Í bréfi V til nefndarinnar dags. 16. janúar 2014 koma fram

röksemdir V fyrir því að hafna umsókn M um sjúkdómatryggingu og hefur því bréfi verið komið á framfæri við M undir meðferð málsins.

Í greinargerð frumvarpi til laga um váttryggingarsamninga, sem varð að lögum nr. 30/2004, kemur fram að litið hafi verið svo á í norrænu váttryggingarétti að játa beri einstaklingum nokkurn rétt til váttryggingarverndar í persónutryggingum. Þegar litið er til þessara orða verður að gera nokkrar kröfur til rökstuðnings váttryggingafélaga þegar þau hafna því að veita persónutryggingu. Rökstuðningurinn þarf að vera skýr og byggja á málefnalegum sjónarmiðum. Þegar litið er til þess hvort þær röksemdir, sem V byggir á í bréfi sínu, uppfylla þær kröfur verður að líta til þess að V hefur sérstaklega lagt fram gögn um TIA (Transient Ischaemic Attack) í reglum endurtryggjanda síns og vísað til þeirrar almennu reglu félagsins við áhættumat að geta ekki veitt váttryggingu þegar umsækjandi er til rannsókna vegna heilsufarsvandamála og niðurstaða liggur ekki fyrir úr þeim rannsóknum. M.v. þau gögn sem liggja fyrir í málinu þykir V hafa fært fram málefnaleg sjónarmið við áhættumat sitt vegna sjúkdómatryggingarumsóknar M í janúar 2013. Ekki liggur annað fyrir í umsókn M en að hann hafi fengið svokallað TIA í október 2009 án þess að því hafi fylgt lækisfræðileg gögn um annað og ljóst er að niðurstöður lækisrannsókna vegna brjós-kloss lágu ekki fyrir á þessum tíma. Lækisfræðileg gögn, sem styðja sjónarmið M um að umrædd heilsufarsvandamál hafi ekki reynst alvarleg, liggja því ekki fyrir og verður því ekki byggt á öðru en upplýsingum sem koma fram í umsókn. Gerir nefndin því ekki athugasemd við höfnun V á váttryggingarumsókn M í janúar 2013.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr sjúkdómatryggingu hjá V.

Reykjavík 7. febrúar 2014.

Þóra Hallgrímsdóttir hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.